

Kl. 17:06

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Jamen selv om jeg også er kirkeminister, er det ikke sådan, at jeg kan foranstalte mirakler. Derfor kan jeg ikke bare gå hjem i Integrationsministeriet og trykke på en knap, og så ligger der et lovforslag. Det kræver faktisk, at der er nogle ting, man skal undersøge. Hvordan er det?

Hvad skal det være? Det skal vi drøfte med Justitsministeriet. Og det er såmænd undersøgelsen. Selvfølgelig går der overvejelser forud, blyanten skriver jo altså ikke på papiret af sig selv, der må være nogle, der fører den med en hånd. Det har vi gjort ud fra drøftelser internt i Integrationsministeriet og sammen med Justitsministeriet.

Det er altså sådan her i Danmark, at det er helt lovligt for en regering at have nogle tanker og nogle samtaler under det lovførberedende arbejde, de er omhyggeligt undtaget i offentlighedsloven. Det er der gode grunde til, for ellers turde regeringsmedlemmer jo aldrig have en tanke. Derfor er det lovførberedende arbejde undtaget, og det bliver det ved med at være, i hvert fald så længe jeg kan være med til at bestemme.

Så de overvejelser der går forud, og de noter, der måtte ligge, får de nysgerrige oppositionspolitikere ikke – ikke, fordi der er noget særlig hemmeligt i det, men fordi det er et velerhvervet princip, der gør, at vi kan tænke og tale frit, før vi kommer til Folketinget.

Kl. 17:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 17:08

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Sådan helt almindelige overvejelser, som man gør sig i en regering, plejer jo ikke at blive skrevet ind i argumentationen for et lovforslag. Det er jo det, der er sket her: Og det er derfor, det faktisk er interessant for os.

Selvfølgelig skal en regerings medlemmer have lov til at snakke sammen og skrive papirer til hinanden på kryds og tværs, men det plejer at være sådan, at hvis man skriver noget ind som en begrundelse i et lovforslag for, hvorfor det skal gå så pokkers stærkt, så har man som opposition mulighed for se de papirer.

Jeg kan jo bare konstatere, at ministeren ikke er interesseret i, at der er åbenhed. Jeg kan konstatere, at ministeren ikke ønsker at oplyse Folketinget om, hvorfor det skal gå så stærkt, for

det er efter sigende det, der står i undersøgelsen. Så må vi jo efterfølgende tage en diskussion om det her i Udvalget for Forretningsordenen, for magen til praksis skal man lede længe efter, altså at man i forslaget skriver, at der er en undersøgelse, som er årsagen til, at man skynder sig, og så siger: Den er i øvrigt hemmelig.

Kl. 17:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 17:09

Integrationsministeren (Birthe Rønn Hornbech):

Nej, der er intet nyt. Det er helt sædvanligt, at de overvejelser, der er i regeringen, er undtaget fra offentlighedsloven. Det har de været, så længe jeg kan huske – i en menneskealder eller måske længere, formentlig meget længere, for vi fik jo først offentlighedsloven i min ungdom, og inden da var der overhovedet ikke nogen offentlighedslov.

Så der er altså ikke noget nyt i det her, det har altid været sådan.

Kl. 17:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Ole Sohn for en kort bemærkning.

Kl. 17:10

Ole Sohn (SF):

Jo, vil jeg svare ministeren, det her er nyt. Det er nyt, at vi er kommet dertil i Folketinget, at man fremsætter et lovforslag og redegør for en undersøgelse i bemærkningerne til lovforslaget, men selve undersøgelsen forholder man Folketinget. Det er ganske nyt.

Det er naturligvis en fejl fra ministeriets side, at man er kommet til at skrive et internt regeringsnotat ind som en undersøgelse, og derved har ministeren et problem. Og når man er kommet til at skrive det ind ved en fejl, er det, fordi den undersøgelse jo intet har med en undersøgelse at gøre, men er et krav fra fru Pia Kjærsgaard om, at regeringen skal ydmyge sig ved at fremsætte dette lovforslag. Så lad nu være med at sige, at det her ikke er nyt, for det er det.

Men jeg synes, det ville være klædeligt for ministeren, hvis ministeren her fra talerstolen gentog, hvad hun krystalklart sagde i samrådet forleden. Ministeren undgik det i første runde, så jeg vil gerne bede ministeren om her fra talerstolen at gentage, hvad ministeren sagde i samrådet, nemlig at formålet med dette lovforslag er at hindre tuneseren i at nærme sig Kurt Westergaard.